

כתובות סג

עניין: רבי עקיבא

גמ' סנהדרין פו.

יוחנן⁶ סתם מתני' ר' מאיר סתם תוספתא ר' נחמיה⁷ סתם ספרא רבי יהודה סתם ספרי ר"ש וכולהו אליבא דר"ע: הוגוב את בנו: מאי

גמ' מנחות כט:

אמר רב בשעה⁸ שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך אמר לו אדם אחד יש שעתידי להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתידי לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות אמר לפניו רבש"ע הראהו לי אמר לו חזור לאחורך הלך וישב בסוף⁹ שמונה שורות ולא היה יודע מה הן אומרים תשש כחו כיון שהגיע לדבר¹⁰ אחד אמרו לו תלמידיו רבי מנין לך אמר להן הלכה למשה מסיני נתיישבה דעתו חזר¹¹ ובא לפני הקב"ה אמר לפניו רבונו של עולם יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י אמר לו שתוק כך עלה במחשבה לפני אמר

האר"י – שער מאמרי רשב"י דף ס ע"ג

כי ר' עקיבא רוחו כנגד צינה העליונה ולפיכך אמר מרע"ה לפני האל יתברך כשראה את רבי עקיבא ע"ה יש לך אדם כזה ולמה נותן התורה על ידי כי משה דהיינו דעת צסוד ת"ת ור' עקיבא צסוד צינה הנקראת י"ץ ולפיכך לא למד ר' עקיבא תורה עד ארבעים שנה. וזהו בן ארבעים שנה לצינה והיינו

של"ה מסכת שבועות תורה אור אות רמ

ידוע תורה שבכתב ותורה שבעל פה הם תפארת ומלכות (זהר ח"ג דף קמ"ו ע"ב), והם נקראים איש ואשה. ויניקת נבואת משה רבינו ע"ה היתה מתפארת, והוא מארי דתלמודא, וכביכול הוא איש אלהים ובעלה דמטרוניתא, על כן התורה שבעל פה היא הכלה של משה, ומשה רבינו עליו השלום פירש מאשתו הגשמיית, ולקח אשה זו.

ליקוטי מאמרים לרבי צדוק הכהן –

ספר יהושע

[י] ולכך אל יקשה מזה על מה שאמרו ז"ל (במדבר רבה יט, ו) על פסוק וכל יקר ראתה עינו, דברים שלא נתגלו למשה רבינו ע"ה נתגלו לרבי עקיבא, ואמרו במנחות [נט, ב] שלא נתקררה דעתו עד שהגיעו להלכה אחת כו' עיין שם.¹⁶ כי רבי עקיבא הוא יסוד התורה שבעל פה, כמו שאמרו בסנהדרין [פו, א] סתם ספרי כו' ספרא כו' וכולהו אליבא דרבי עקיבא, וכמו שאמרו ביבמות [סב, ב] שהיה העולם שמם עד שבא רבי עקיבא כו'.¹⁷ וכן תמצא לשון זה של עד שבא רבי עקיבא ולימד בכמה מקומות בתלמוד, עיין בשבת פרק במה אשה (סד, ב) ובנדרים (סו, א) ובבבא מציעא (סב, א) ושאר דוכתי, ולא על אחר, לפי שהוא היה עיקר ויסוד לימוד התורה שבעל פה ונלכך היה שמו הולך מסוף עולם ועד סופו כמו שאמרו פרק קמא דיבמות (טו, א) ואין כאן מקום להאריך שכללותם הם ספרי וספרא ומשניות וברייתות, שבהם רמוזים כל דברי התלמוד, שבו רמוז כל דברי הפוסקים ראשונים ואחרונים כנודע, רק ששם בהעלם ואחר כך חוזר ומתפשט לגלוי, וגילוי אחר גילוי כנודע, ואין כאן מקום להאריך בזה. וכלל התורה שבעל פה הוא נפש רבי עקיבא, ועמדתו עליו מעצמי ואחר כך ראיתי כן בשם האריז"ל. ולכך הוא היה יודע החידושים של תלמיד ותיק יותר ממה רבינו ע"ה, לפי שאצלו כבר היו במדרגת היציאה לפועל ואצל משה רבינו ע"ה רק הידיעה ממה שבכתב. ונתקררה דעתו שנודע לו שרבי עקיבא ידע הכל רק ממה שבכתב של משה רבינו ע"ה (ועיין מנחות שם), שהוא ממש דוגמת האשה המקבלת הזרע מן האיש ומגדלתו עד שיהיה ראוי לצאת לפועל.

